

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ DELS DRETS HUMANS** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 2000-1996

Fq.Con.núm. 33/27

V legislatura

Any 2001

Núm. 12

Presidència **de l'Honorable Sr. Josep Portella i Coll**

Sessió celebrada dia 25 d'abril del 2001

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- COMPAREIXENCES:

1) Compareixença del Sr. Luís Novel, Inspector Cap del Servei d'Atenció a la Família de la Prefectura Superior de Balears.

150

EL SR. PRESIDENT:

Començam la sessió d'avui i en primer lloc els demanaria si es produeixen substitucions.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Misericòrdia Sugrañes substitueix Margalida Capó.

EL SR. LLAMAS I MÁRQUEZ:

Antonio Llamas sustituye a Neus Marí.

1) Compareixença del Sr. Luís Novel, Inspector Cap del Servei d'Atenció a la Família de la Prefectura Superior de Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Atès que no hi ha cap altra substitució, començam l'ordre del dia, que com sempre és un punt únic en aquestes compareixences de la ponència per informar sobre maltractaments i violència contra les dones, ja saben vostès que tenim realitzades 6 o 7 ponències prèvies que hem tractat diferents aspectes sobre aquesta problemàtica des de punts de vista diversos, en el dia d'avui i seguint el calendari que ens havíem marcat en principi a la Comissió de Drets Humans, tenim la compareixença del responsable de Cossos i Forces de Seguretat de l'Estat, per tal d'informar sobre els maltractaments i violència contra les dones, que és un altre aspecte, visió, punt de vista o realitat que moltes vegades desconeix i també ens pot il·lustrar i ens pot servir posteriorment per fer les resolucions que els grups parlamentaris hauran de presentar en acabar aquesta relació de compareixences.

Per aquest motiu i sense més dilacions agraïm al Sr. Luís Novel, Inspector Cap del Servei d'Atenció a la Família de la Prefectura Superior de Balears, la seva presència, li agraïm la seva disponibilitat per ser present a la comissió d'avui i li donam la paraula per un temps il·limitat, ja més o manco sap que les exposicions solen ser de 20-30 minuts i després hi ha una roda de preguntes o aclariments o ampliacions d'informació que cada grup parlamentari podrà disposar quan acabi aquesta primera exposició per part seva, té la paraula el Sr. Luís Novel.

EL SR. INSPECTOR CAP DEL SERVEI D'ATENCIÓ A LA FAMÍLIA (Luís Novel):

Gracias, buenas tardes. Como bien ha dicho mi nombre es Luís Novel, soy inspector del Cuerpo Nacional de Policía y Jefe del Servicio de Atención a la Familia, no se si a todos les sonará lo de servicio de atención a la familia, es la nueva denominación que a partir de finales de 1999 se vino a dar a lo que hasta ahora se conocía como GRUME-SAM, es decir Grupo de Menores y Servicio de Atención a la Mujer, con motivo de la implantación en Mallorca del Proyecto Policía 2000. Entonces el Servicio de Atención a la Familia, a parte de seguir llevando lo que es la parte GRUME y Servicio de Atención a la Mujer, llevamos ahora tercera edad y discapacitados.

Se trata de un grupo mixto formado por hombres y mujeres y como misiones principales tiene las de atender a las víctimas, sean menores o menores victimizados o los autores que tienen minoría de edad penal, que con la reforma ahora de la ley 5/2000 de la ley penal del menor pues nos ha supuesto en lo que llevamos de año un 56% de aumento de denuncias por esta franja de edad. En lo que corresponde al tema de malos tratos, es el grueso del trabajo que tenemos en el grupo y por lo que afecta a discapacitados y tercera edad, de momento poca cosa tenemos de tercera edad, hemos tenido pocos asuntos. Nuestras funciones, como he dicho, son las de procurar solventar y solucionar en lo que por nuestra parte podamos todo aquello que tenga relación con los grupos que les he comentado a ustedes que llevamos, como esta comisión se centra en el tema de malos tratos, lógicamente me centraré en lo que son los malos tratos.

Y pasaré a explicarles la actuación o lo que hacemos en el grupo, ante las actuaciones por una agresión o lo que ahora se denomina violencia doméstica, lo que pasa que violencia doméstica es un nombre, como me imagino que ya han pasado por aquí jueces y no se si letrados de esto, es un término genérico, pero bueno si nos atenemos al Código Penal que en base a lo que nosotros tenemos que trabajar, únicamente está contemplado en el artículo 153 y después como falta en el 670, creo recordar. Entonces cuando se detecta que hay un caso de maltrato puede ser porque tenemos una información reservada, muchas veces a través de vía telefónica o con una comparecencia de algún vecino a amigo de la familia, entonces por experiencia que hemos tenido, siempre procuramos contactar con la víctima de forma reservada, sin que lo sepa la otra parte, por que muchas veces nos encontramos en el caso de que la mujer no quiere denunciar, no quiere que se sepa nada y si detectan que esta la policía, en lugar de arreglar el tema todavía se complica más la cosa, entonces esto se hace así.

En caso que la víctima quiera denunciar, nosotros le informamos de todos los puntos de apoyo que tiene, por parte de la policía y por servicios jurídicos y de ayuda a víctimas del delito y si convencemos a la señora, que muchas veces nos cuesta, se procede a formular la denuncia y según el caso que sea el hecho denunciado procedemos a la detención o a tomarle declaración al marido y si es detenido puesto a disposición judicial y sino se remite la declaración y estar pendiente de lo que diga la autoridad judicial. Bueno la actuación policial en caso de agresión a la mujer, detectar y prevenir las situaciones violentas, antes de que lleguen a producirse. Esto es un ideal porque el gran problema que tiene la violencia doméstica es que sucede en un entorno, el 90% de los casos la vivienda, con lo cual es difícil que trascienda al exterior, es decir no podemos montar una prevención de malos tratos, igual que la podemos montar cuando tenemos una oleada de atracos o una zona que se vende droga, no podemos estar un policía detrás de cada puerta, con la oreja escuchando si hay malos tratos o si la agrede o no la agrede.

Entonces el tema de la prevención, nosotros lo fundamentamos en la policía de proximidad, que es la policía que circula por las zonas que ahora se han distribuido en

Palma, a través del Proyecto 2000, que son los que nos pueden ir aportando al grupo informes de una vecina que ha comentado, que la otra le ha dicho que hemos visto la señora con un golpe en la cara, pero hemos hablado con ella y decía que no quería y entonces así podemos ir sacando información. Cuando tenemos un caso en que efectivamente la mujer ha sido agredida, pues lógicamente la intervención policial es actuar inmediatamente protegiendo su integridad física y la privacidad e intimidad de esta señora. Hay que acoger a la víctima con palabras que la tranquilicen y le transmitan idea de seguridad y ayuda inmediata, dejándole expresar libremente sus sentimientos, hay que procurar no cortarla, ni que ella se sienta en un situación incómoda, por eso en el horario que tenemos nosotros de 8 de la mañana, hasta las 10 de la noche, siempre cuando tenemos temas de estos lo atienden las mujeres del grupo y en caso que se produzcan en horario nocturno, pues bueno la Oficina de Denuncias también cuenta con mujeres y si la cosa es grave, nos llaman a casa y sea la hora que sea nos levantamos y vamos a atender el tema.

Los policías ya están informados por protocolos y notas que se les pasan y cursos que se realizan que hay que evitar actuaciones o comentarios que disuadan a la víctima de presentar la denuncia, aquello de señora tranquila que no pasa nada y tal, esto ya hoy en día gracias a Dios se ha conseguido erradicar. Hay que proteger y preservar el lugar de los hechos para la recogida de pruebas, si los hechos han sucedido en la vivienda y ha habido fractura de cristales, rotura de muebles, que muchas veces se producen en el transcurso de refriega entre el marido y la mujer, pues todo esto hay que procurar evitar que no se recojan a efectos de que por policía científica se puede realizar el correspondiente reportaje fotográfico o incluso ha habido la entrada del marido, el cual tuviera prohibida la entrada en la casa, pues a efectos de recogida de huellas, para poder demostrar que pese a tener un auto de alejamiento, este señor ha estado en la vivienda.

Hay que valorar y comunicar rápidamente los hechos sucedidos, adoptándose las medidas inmediatas que sean necesarias, esto es en el campo de si hay que comunicar lógicamente cuando el coche patrulla o nosotros cuando lleguemos allí y si hay que hacer alguna medida a través de nuestra central H-20, hay que evitar que se fugue el causante de la lesión o de la agresión. Verán ustedes que repetimos la palabra convencer y disuadir, porque por desgracia al ser un tema que a la mujer, lógicamente le cuesta mucho denunciarlo y estas son a veces muy reacias a que se las lleve a un centro asistencial para que les curen las heridas, a formular la denuncia ya no hablemos y entonces a veces tenemos que tratar de convencerlas y persuadirlas para que vayan al reconocimiento médico, porque es lo que les decimos siempre, es el soporte documental que la agresión ha existido.

Es decir, si ella no hace un parte facultativo, conforme tiene un hematoma o presenta un lesión, el día de juicio queda en palabras y no hay ningún soporte documental, esto es el grave problema que existe con los maltratos psicológicos, es decir, el maltrato psicológico a la hora de poderlo demostrar a nivel judicial o policial, nos encontramos que faltan peritos que puedan hacer unos buenos informes diciendo que esta señora

efectivamente ha padecido un maltrato psicológico, así como presentando un parte facultativo de que presenta un hematoma en la mejilla, no hay vuelta de hoja, el maltrato psicológico a efectos de demostrar es difícil y llevar hacia delante ante un juicio.

Hay que informar a la víctima de que hay personal especializado, en este caso somos nosotros, para la investigación de estos delitos y su tratamiento, más que nada para lógicamente cuando hay una agresión se envía un coche patrulla al domicilio donde suelen pasar estos hechos, lógicamente en un coche patrulla donde los policías van de uniforme, entonces claro la mujer ve defensa, gorras, placas y quieras que no le afecta más que si pudiéramos hablar con ella vestidos de paisano y si es una mujer, pues todavía mejor. Entonces se informa a la señora, si hay herida se le lleva a la clínica, que después le atenderá un grupo especializado, que le atenderá un chico, si el caso es muy grave y requiera, bueno lógicamente a nivel de daños físicos si tiene lesiones que sean graves se lleva siempre a Son Dureta, vamos aunque sean aparatosas, si tiene problemas en ese momento psicológicos, lógicamente en Son Dureta existe un gabinete psicológico y si hace falta la Unidad de Psiquiatría para poder atender a esta señora, que no es lo normal.

En los casos en que la víctima presente un estado de ansiedad se puede recurrir al teléfono de emergencia, porque nosotros en Jefatura no disponemos de gabinete de servicios de psicólogos, entonces se puede recurrir al 112, que existen los psicólogos de guardia, entonces harían presencia en Jefatura para poder tranquilizarla. Después, una vez formulada la denuncia nosotros hacemos los trámites, se le aconseja que vaya a la Oficina de ayuda a víctimas del delito, para que reciban toda la información y asesoría jurídica que sean necesarias para ellos, así como puedan tener el plan de ayuda psicológica, me parece que son 5 sesiones, es gratuito, las que ofrece la Oficina de ayuda a las víctimas del delito.

Bueno esto es más o menos de lo que es la intervención a nivel de calle, cuando hay llamadas de que se ha producido o hemos tenido conocimiento, pero vamos *in situ*, pero una vez que la víctima esté en las dependencias policiales, la actuación que hacemos nosotros con la víctima en las dependencias policiales, es otorgar las máximas facilidades para la presentación de la denuncia, que si se encuentre mal la acompañamos a su domicilio y si quiera ella cuando se encuentre bien, nos llama y vamos a recogerla y la llevamos para que formule la denuncia, dispensándole un trato especialmente respetuoso y preferente en atención a las circunstancias personales y el estado emocional de la víctima que es lo que he hecho referencia antes, evitar que la mujer comparta espacio físico con otros comparecientes, esto normalmente se hace en un despacho, nuestro grupo dispone de dos despachos, lógicamente y siempre se hacen por separado y a ser posible solamente con una persona, una mujer porque se abren mejor, tanto para los temas de malos tratos, como lógicamente de agresiones sexuales, violaciones, etcétera.

Hay que lograr la confianza de la víctima, para ello se deberá evitar, como ya he comentado antes, evitar juicios de valor

sobre su conducta, vestimenta u horario. Hay que dejar que la víctima relate lo sucedido sin ser interrumpida, hay que informar a la víctima sobre el procedimiento a seguir y la existencia de organismos públicos y privados de protección a la mujer, se le informa de la existencia de centros de acogida, así como en su caso de ser acompañado de personal policial. Esto es un tema que ahora creo que se debate si se va a reformar, por lo que he visto en la prensa, no se si a raíz del segundo plan de violencia doméstica, que se comentaba que lógicamente es una cosa ilógica, el maltratador sea el que se quede en la casa y la víctima tenga que marcharse, lo que pasa de momento como medida preventiva para evitar que le pueda seguir agrediendo, que la cosa pueda ir a más, se adoptan estas medidas, aquí en Palma hay dos centros de acogida, que dependen del ayuntamiento y son donde normalmente están estas personas. Así mismo se le informa y después se le comenta que cuando ella directamente no lo pueda hacer, pues a través de oficinas de ayuda a víctimas del delito, es solicitar una orden de alejamiento, del marido, compañero, consorte o como queramos llamarle. Después, lo que había comentado antes, el estado anímico de la víctima se valorará la presencia en las dependencias policiales del psicólogo o de llevarla directamente a Son Dureta, según el estado en que se encuentre.

Ahora los pasos que hacemos para formular la denuncia. La declaración tiene que ser lo más exhaustiva posible, detallando todos los hechos objetivos que evidencien la realidad, es decir, hay que procurar, como ya hemos dicho antes, que ella cuente todo lo que ha pasado, pero después lógicamente a veces tenemos que hacerle tipo entrevista, preguntándole cosas que a ella por el estado que pueda estar de los hechos, si se han producido recientemente, suelen estar un poco nerviosas y se puedan olvidar de algún detalle se le va indicando para que quede bien plasmado todos los puntos de lo que ha sucedido. Se detallará en que consistió la violencia, si física, psíquica, amenazas, coacciones, roturas, destrozos de la vivienda, etcétera y si se han utilizado armas u otros instrumentos. Se hará constar si ha habido agresiones anteriores y si se han denunciado, esto conforme a lo establecido en el artículo 153, de primordial importancia a efectos de la actuación posterior nuestra, con el autor de los hechos, ya que como saben ustedes el artículo 153 es un artículo que recoge los malos tratos habituales, entonces para que sean habituales la jurisprudencia requiere que sea como mínimo tres ocasiones, no hacen falta que sean delitos, basta que sean faltas, entonces es importante el detalle, a parte que si se le causa un lesión grave se pena, esto es lo más conflictivo según los letrados, *no bis nitem*, pero nosotros no hemos hecho la ley y no la encontrado así, entonces a este señor por una parte se le pena por un delito de maltrato habitual y por otra, si ha causado lesiones graves, por lesiones graves, aunque todo venga de lo mismo.

En su caso se reflejará y adjuntará el atestado el parte médico de las lesiones causadas, se detallaran los datos identificativos del agresor, así como de las personas que hayan sido testigo de los hechos, se reflejará la situación económica de la víctima, si tiene ingresos propios o depende económicamente de su pareja. En el atestado se reflejará un

diligencia de informe en la que se harán constar los antecedentes policiales del agresor, así como el caso de que existan denuncias anteriores de la víctima contra este se procederá a relación de los mismos, número de diligencias, fecha, motivo de la denuncia y el juzgado que fueron remitidas. Esto hoy en día ya no se detallan tanto el número de diligencias, porque ya al final los juzgados de hace un año hacía aquí, me parece que se vienen acumulando las denuncias en el mismo juzgado, es decir, el primer juzgado que ha tenido conocimiento de un hecho delictivo de una víctima, todas las denuncias que vaya poniendo le van a llegar al mismo, porque antes había un follón eran 10 juzgados y cada juzgado tenía una denuncia, a veces dos juzgados no lo oficiaban por el mismo hecho, porque el parte le llegaba al otro, en fin era un poco de follón.

En caso de haberse utilizado armas de fuego, esto también es importante, se procederá a la intervención inmediata de las mismas, o en su caso se harán las gestiones pertinentes para la violación de las licencias o permisos de los que sea titular el agresor y aunque no se hayan usado armas de fuego, es decir, cuando nosotros tenemos conocimiento a través de la víctima, o tras consultar con la Guardia Civil que este señor posee en su casa armas, que normalmente son de caza, entonces se procede a solicitar autorización al juzgado, para retirar las armas y evitar que pueda pasar alguna cosa con ellas. También se informa a la víctima que tiene la posibilidad de acogerse a la asistencia (...) de beneficios, prevista en la ley orgánica 3595 de 12 de diciembre, que es la de la ayuda a las víctimas de delitos violentos y agresiones sexuales.

Bueno esto que les he comentado, muy resumidamente, es la actuación que hacemos por parte del cuerpo nacional de policía, a nivel de tema de malos tratos, o violencia doméstica, como se llama ahora. El tema principal, o un tema que es importante en el asunto de la violencia es tratar de averiguar el motivo de porque se llega a esta situación, es decir, esto es lo mismo que le decimos a los padres cuando tenemos el tema de la fuga de los menores, es decir, el hecho que me pongan la denuncia de la fuga, yo vaya donde esta el crio, lo coja y lo vuelvo a meter en la casa, o lo atan con una cadena o el niño coge la puerta y se vuelve a marchar. Es decir hay que tratar de evitar o solucionar a ver el motivo de que este niño se ha marchado de la casa.

Entonces en el tema de la violencia doméstica lo que sería clave, lo que pasa es que bueno el problema de la violencia está en cada persona y cada persona somos un mundo y hay diversos tipos de gente, pero bueno la cuestión es porque a veces empiezan las cosas por tonterías, porque vamos como digo, las denuncias que recibimos las podemos hacer como escalones, hay un porcentaje muy alto que son no tonterías, porque no se pueden calificar de tonterías, vamos son hechos que en principio son irrelevantes, yo a vece cuando leo una denuncia lo comento en plan anecdótico: "y me ha dicho deja de hacer la tonta con el mando a distancia o te vas a tragar el televisor" cuando hablas con la víctima si es que ha pasado algo más y dice: "no, no pero me lo ha dicho de una forma y tal, ¿bueno pero ustedes nunca han tenido problemas? No hasta ahora no". Claro hay gente que, no se si por las campañas, por

cualquier cosa saltan, entonces claro el problema que hay aquí es cuando citamos al marido para tomarle declaración a ver lo que ha pasado ahí, entonces el otro llega a casa y entonces la cosa se puede liar más todavía, entonces claro.

Afortunadamente Baleares, aunque hace poco vi en la prensa que se aumentaban mucho los delitos contra la violencia doméstica, claro si introducimos en la violencia doméstica lo que son las amenazas y temas así que la mayoría son faltas, aumentan mucho la estadística, pero lo cierto es que a nivel de delitos graves estamos muy tranquilos aquí en Baleares, comparado con los 65 muertes en lo que va de año en la Península, aquí en Baleares con el volumen de gente que hay y el trasiego y diversas culturas que llegan, que son las que ahora nos están dando más problemas, pues la cosa está tranquila. Este año, por desgracia, hemos tenido un homicidio, bueno fue un asesinato, que imagino que ustedes recordarán por la prensa, que fue la señora que fue quemada con cola de contacto, que en principio era intento de homicidio porque no había fallecido, al final murió en Barcelona y el caso es que no había muerto de las quemaduras, la mujer murió de las lesiones que tenía en la cabeza, que no se habían detectado ni en la ambulancia, ni en Son Dureta, lo detectaron en Barcelona al hacer la autopsia, yo hablé con la forense de Barcelona y me dijo que creía que había muerto por los golpes que presentaba en la cabeza, tenía hundimiento craneal y después le habían pegado fuego, pero cuando le dicen que esta señora ha estado hablando con los policías y les ha dicho quien era y ha hablado con los de la ambulancia, se quedó parada y tal y dijo si que ha resistido esta mujer, porque en el informe que había de Son Dureta, esto no se había visto, la herida que tenía en la cabeza.

Esto era una relación extramatrimonial, que en este caso el pobre marido no sabía nada, se enteró a raíz del óbito de la mujer y era una relación que por lo visto llevaban unos meses y al parecer por lo que investigamos, ella había decidido volver con su marido o no volver sino dejar definitivamente a su amante y el otro no lo admitió y fue cuando la agredió y le pegó fuego. El año pasado no tuvimos ninguna víctima, estamos hablando de policía nacional se que en Calvià se ha habido casos, pero vamos a nivel de policía nacional en el año 2000 no hubo ninguno y el 1999 únicamente, que tampoco se puede decir que era de violencia doméstica o de pareja, porque fue el asesinato en Porto Cristo de los súbditos chinos, el chino que mató a la china y esto era él que estaba enamorado de ella, pero vamos que ella ni lo conocía, entonces tampoco se puede decir que sea gran cosa. Y en el año 2001, que fue en el 2000, en Ibiza también aparece un homicidio de una joven de 20 años, era drogadicta y se ha resuelto en el 2001 porque al principio el enfoque fue de, por lo visto era un señor que le superaba en veinte y tantos años a la chica, consumidor de sustancias estupefacientes y por manejar sustancias estupefacientes hacía que esta chica estuviera con él, entonces al principio paso en Santa Eulàlia, lo investigó la Guardia Civil y el tema iba como si fuera accidente de tráfico, porque había simulado que era un accidente de tráfico, las heridas que tenía en la cabeza le produjeron la muerte y después a los compañeros de Ibiza les llegó una información que había unos testigos que habían visto como el autor le había puesto inconsciente encima del capó y había simulado el hecho de que cayera en la carretera para que

quedara y tal. Tampoco no es muy bien lo que podemos considerar como violencia doméstica.

Después yo tengo las estadísticas que se han sacado del año 2000 y lo que llevamos del 2001. El año pasado por delitos de malos tratos, perdón yo no se si me estoy pasando en el tiempo, iré muy rápido por delitos de malos tratos tuvimos 34 y este año llevamos 9. En Manacor tuvieron 4, este año llevamos 2. En Ibiza 7 y este año llevan 1. En Mahón el año pasado 0 y este año 0. En Ciudadela 2 y este año llevan 1, el primer dato que doy me refiero a año 2000 y el segundo es el 2001. Faltas de malos tratos 85 aquí en jefatura en Palma y 23 este año. En Manacor 9 y este año 2. En Ibiza el año pasado 18, este año 0. En Mahón el año pasado 10 y este año 1 y en Ciudadela 8 el año pasado y 1 este año. Por delitos de amenazas, el año pasado 101 y este año 23. En Manacor 28 y este año 5. En Ibiza 40 y este año 8. En Mahón 10 y este año 0 y Ciudadela 8 y este año 1.

En el tema de las amenazas hacer un comentario, aunque nosotros tramitamos como delito de amenazas, a nivel judicial es muy difícil que esto llegue a producirse. Es decir normalmente suelen pasarse a coacciones por un simple hecho que imagino será a nivel de tema económico, quiero decir que con la ley del jurado, los delitos de amenazas y de allanamiento de morada por ejemplo, tienen que ser delitos de jurado, entonces yo todavía no he visto ninguno, solamente estoy viendo juicios con jurado por homicidios o asesinatos. Entonces lo que normalmente lo que nosotros, parece ser que es un delito de amenazas, pues suele pasarse a coacciones. Por faltas de amenazas el año pasado 55, este año 15. En Manacor 15, este año llevan 5. En Ibiza el año pasado 68, este año llevan 14. En Mahón 54, llevan 17. Ciudadela 51 y llevan 14. Por delitos de lesiones no tienen relevancia, solamente 3.

Después agresiones sexuales no podemos considerar a las Islas Baleares como la que más, en Jefatura el año pasado hubo 13, este año llevamos 1, por agresiones sexuales sin penetración. En Manacor 1, este año llevan 2, ahí sí que ya han doblado. En Ibiza 3, este año 2. En Mahón 4, este año 0. Ciudadela 7 y este año ninguna. Agresión sexual con penetración, el año pasado tuvimos aquí 20, este año llevamos 3. Manacor 0 y este año 0. En Ibiza 2 el año pasado y ninguna este año. Mahón el año pasado 0 y este año 0 y Ciudadela 5 y este año 1. Por abusos sexuales, 11 el año pasado, 4 este año. En Manacor 1 el año pasado, 0 este año. Ibiza 4 el año pasado y 1 este año. Mahón 2, 0 este año y Ciudadela 2 y 0 este año. Después abusos sexuales con penetración, Palma 2 el año pasado y este año llevamos 1. Manacor 0 y este año 0. En Ibiza 0, 0. En Mahón el año pasado 0, este año 1. Ciudadela el año pasado 1 y este año 0. Por acoso sexual, únicamente hemos tenido en Palma el año pasado 2 y este año tenemos 1.

Entonces por mi parte, si quiere que pasemos a las preguntas o desean que amplíe algún cosa.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Passam a donar la paraula als grups parlamentaris que vulguin intervenir. En primer lloc té la paraula el Grup PSM-Entesa Nacionalista el Sr. Cecili Buele.

EL SR. BUELE I RAMIS:

Moltes gràcies, Sr. President. Volem començar agraint la presència en aquesta cambra del responsable de Cos Superior de Policia i volem agrair de manera molt intensa i molt particular pel fet que es fa present en aquest Parlament un representant d'una institució estatal, volem agrair la seva presència i la informació que ens ha donat el Sr. Luís Novel, Inspector Cap de Servei d'Atenció a la Família.

Des del nostre punt de vista, és molt profitosa les informacions que ens ha fet arribar, crec que ens pot completar tot el que hem recopilant durant aquests mesos i pensam que poden ser uns elements que poden contribuir al fet que des d'aquesta cambra pugui sortir una conclusió que sigui el més objectiva possible i sobretot que sigui el més eficient possible de cara a combatre amb les armes que nosaltres tenim, que no són altres que les legals, una de les lacres més grans d'aquesta societat nostra, entenem, des del nostre punt de vista, que a les alçades del segle XXI encara s'estigui produint tant de maltractament de part d'homes contra dones.

Llavors a nosaltres ens ha agradat que ens explicàs el que s'està fent en el carrer per part de la policia, perquè entenem que la feina a què ell ha fet al·lusió en relació a la prevenció, tot el que es pugui fer de cara a prevenir actes violents sempre serà poc per evitar-los. També ens ha semblat que era molt enriquidor el fet que ens hagi dit amb quin tarannà s'intenta dur el tractament d'aquestes dones víctimes a les dependències policials.

I finalment ens pareix que respecte de les motivacions que hi ha, n'ha tret algunes; segurament n'hi deu haver més perquè com ell ha dit es tracta que cada persona és un món i un món molt complex i les reaccions personals no sempre són controlables. Sí que ens ha cridat una mica l'atenció, i per això ens agradaria fer-li algunes peticions d'aclariment. En primer lloc..., ho hem fet també amb les altres persones que han vingut, però ens interessaria molt saber des del Cos Superior de Policia com es valora la tasca de coordinació institucional. Vostè ens ha parlat -i tots sempre ens han parlat- de la relació que hi ha d'haver respecte d'un cas per part de la policia, policia dita nacional i Policia Local, però també per part dels jutjats, per part dels metges, a veure com valora aquesta coordinació institucional de cara a l'atenció a un cas concret.

Llavors, en segon lloc, també ens agradaria que ens digués, perquè no hem arribat a captar que se'ns hagi informat d'això, és: els infants que són víctimes quin tractament mereixen de part de la policia dels cossos i forces de seguretat de l'Estat.

En tercer lloc ens agradaria també si ens pogués explicar -ja sabem que això seria molt llarg, però...- com veuen des del Cos Superior de Policia les cases d'acollida per a aquestes dones,

si tenen dificultats, si hi ha facilitats, si consideren que són suficients, si creuen que n'hi hauria d'haver més, si pensen que hauria de ser més un tipus d'acollida de caràcter públic, si va bé així com està... Ens agradaria saber la seva opinió, simplement.

I finalment si se'ns pogués dir quin pressupost es té destinat a aquesta àrea de maltractaments, si és que se'ns pot donar alguna indicació, i si podríem tenir aquestes dades estadístiques que ens ha passat, bé sigui en forma de còpia, bé sigui en forma de document.

I moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Donam la paraula al Sr. Lluís Novel per donar resposta a les preguntes formulades pel portaveu del Grup del PSM.

EL SR. INSPECTOR CAP DEL SERVEI D'ATENCIÓ A LA FAMÍLIA (Luís Novel):

Bé, la primera pregunta, allò de coordinació a nivell de cossos i estaments que prenen part en aquest tema, la coordinació és bona; podria ser millor, el que passa és que cadascú va a allò seu i miram d'estar tots de la millor manera possible, tant la Guàrdia Civil amb l'equip "*Mujer-menor*", l'EMOME, tenim bones relacions: quan nosaltres tenim o detectam un fet que ha passat en el seu terreny o a la seva circumscripció, idò els el comunicam, igual que quan ells tenen un fet que ha passat a Palma i els l'han anat a denunciar, idò ells ens l'envien, perquè lògicament si a mi em ve una senyora a dir que l'han violada a Alaró i que el violador és a Alaró i tal, idò *optimización de medios*, com es diu, perquè haver de desplaçar-nos nosaltres cap allà i tot això, idò lògicament si tenen allà la Guàrdia Civil idò ho fan ells.

A nivell judicial i amb la fiscalia, correctes; ara vàrem tenir una reunió a l'Audiència per tal de tractar a veure si hi havia manera que les dades tant de Guàrdia Civil, com nostres, com de la Policia Local, poguessin estar unificades, però això pel que es veu no ha pogut ser perquè són programes tancats, van en xarxa, és a dir, nosaltres depenem d'El Escorial, que és on està el centre de processament de dades, que és on hi ha tot allò del DNI, tot allò dels antecedents, tots aquests temes, i aleshores, clar, ningú no vol ficar coses dins un programa tancat pel que pugui passar, perquè són molts de milions els que s'estan gastant; s'estan gastant ara..., la Direcció no sé si parlaven de 10.000 milions en programes informàtics i tot això. La Guàrdia Civil no tenia problema perquè la Guàrdia Civil..., perdó, la Policia Local ho feia a nivell local i bé, ells ens deien de passar la informació a un disquet i tot això, però nosaltres els vàrem explicar que nosaltres amb això teníem problemes, nosaltres no podem ficar en el nostre ordinador qualsevol programa ni res perquè hem de tenir autorització, i la Guàrdia Civil es va trobar amb el mateix. Aleshores això no va ser possible.

De totes maneres arrel que els jutjats varen fer aquest programa perquè s'acumulassin totes les denúncies, que quan

ve la víctima i ens diu que té posades dues denúncies a la Policia Local, o que va posar una denúncia a la Guàrdia Civil, nosaltres ens posam en contacte amb ells o, a vegades, la víctima mateixa ens du les fotocòpies de la denúncia o la còpia de la denúncia, que nosaltres adjuntam per enviar l'atestat al jutjat.

És a dir, que les relacions..., bé, vàrem tenir..., jo fa dos anys que em vaig fer càrrec d'aquest grup i al principi vaig detectar o vàrem tenir un parell de problemes amb Son Dureta, que ja parlant es varen poder arreglar, que eren que víctimes de violacions arribaven allà i els deien que primer havien d'anar a posar la denúncia, que primer havien d'anar a posar la denúncia i que després anassin allà a curar-se. Aleshores jo vaig dir: "Què vol dir?", no ens ho creïem; aleshores hi havia un desfasament perquè ells ens deien així en petit comitè, parlant amb qualque metge, que el problema que tenien era que pel que es veu hi havia d'anar el forense quan hi havia una violació, que el forense a vegades no hi anava i que aleshores havien de fer l'informe els metges, amb la qual cosa això els suposava estar un o dos dies després a un judici. Aquesta era la problemàtica que tenien ells i jo els vaig dir que mirassin d'arreglar-ho, però que el que no podia ser és que una dona que va allà de *motu proprio* o amb un taxi perquè l'acaben de violar, en lloc d'atendre-la i tot això l'enviïn a posar la denúncia i que després torni a curar-se, el primer és la salut de la persona, i això gràcies a Déu de moment no hem tornat a tenir cap problema més d'aquests.

Ja li dic, en principi les relacions podem dir que són bones i fluïdes, el que passa és que després cadascú a nivell personal hem fet sopars, perquè sempre normalment ens trobam donant xerrades o coses d'aquestes, i són perfectes, el que passa és que tots tenim el nostres "daixons" per damunt i tots estam a les ordres del que diguin els caps. Aleshores per exemple, jo què sé, de fiscalia no poden..., després tenim el problema de la Llei de protecció de dades, que tampoc no podem passar o donar segons què d'un lloc a l'altre, i això són els límits que tenim, però vaja, el fet de poder treballar es pot treballar perfectament, no hi ha cap problema.

El tema de menors víctimes. Bé, en el tema de menors víctimes per desgràcia també en tenim bastants, tant a nivell sexual com de maltractament físic, i una cosa que abans volia haver dit i que no he comentat és que lògicament sempre parlam dels maltractaments home-dona; també hi ha denúncies de l'home que és la dona que el maltracta, el que passa és que -com jo dic, el síndrome de "machito"- és molt fotut haver d'anar a dir a la policia a dir que "la meua dona m'atupa"; aleshores són les mínimes però n'hi ha.

Després una altra cosa que detectam ara, que és un gran problema ja no només dels maltractaments, sinó l'altre dia precisament a un programa de ràdio en què vaig participar era el tema del maltractament que fan els menors als pares, i principalment veim els casos en què sigui només la mare, que el pare ja no hi és perquè s'han separat o perquè ha mort, i te trobes amb gent que, vaja, el nin de 14 o 15 anys la té dominada i la té amargada i està feta pols, i que lògicament costa molt a aquesta dona denunciar-lo i t'assabentes perquè has detingut

el fill perquè ha fet qualque cosa i ella ve allà i veus com li contesta el fill, que a vegades li hem de dir: "Escolta, aquí porta't bé perquè no sé com acabarem", perquè li fa unes contestacions que penses com serà a ca seva, i veus unes situacions... I bé, tenim denúncies que les han agredit i això.

El problema de què parlava abans era de la violència dels menors, que és un nivell que s'està detectant a nivell nacional i que jo no en sé les raons; es parla de diverses coses, que si la televisió, que si les pel·lícules, que si la violència..., però s'està detectant una violència en els menors de 14, 15, 16 anys que jo l'altre dia ho comentava amb els companys, que si continuam així acabarem amb els instituts i els col·legis com als Estats Units, amb l'arc de metalls i un vigilant perquè tot el dia rebem denúncies de ninetes que atraquen; sobretot les nines són molt "folloneres" en aquest aspecte d'atracar les altres, i "*dame las Búfalo*", i "*dame el reloj*", i "*dame el móvil, que si no te pego*", i tal, i s'està detectant bastant això que abans no es veia tant, i passa des del millor col·legi de Palma fins a l'institut, o sigui, que no es pot..., igual que els maltractaments et pots trobar amb un metge i amb una advocada que és la víctima o coses així, idò des dels millors col·legis fins a..., i és un fet que s'està detectant, que també detecten -lògicament- els que tenen aquestes llars d'acollida de menors. Ahir per exemple devers les 12 vàrem haver d'enviar un cotxe aviat perquè ens cridaven que havien pujat al terrat i tiraven pedres als educadors; eren quatre nins de 15 anys, i avui he vist ara a la televisió que han fet un *plantón* els educadors em pareix que era a Jaén perquè estan acollonits -xerrant en plata- perquè són nines que amenacen, i peguen, i destrosses, i "*te rajare*"... Bé, jo en el Grup moltes vegades això de "*mis amigos de Son Banya te mataran*" i tal, i estàs parlant amb una nina de 13 anys, eh?, i no sé el motiu però és un tema que detectam, que hi ha molta violència darrerament en menors.

Quan són víctimes, idò el tractament que feim lògicament té les seves especialitats. Per exemple ara fa poc que vàrem tenir un nin que havia estat abusat a una escola d'aquí, presumptament, per un educador. Aleshores el nin tenia quatre anys i, bé, hem d'emprar tots els mitjans al nostre abast perquè els nins s'expliquin, perquè també el talla molt, a vegades hem de fer sortir els pares a fora perquè davant els pares no s'atreveixen a dir que un li ha tocat el *pito*, i el pares no entenen que a nosaltres ens ho diran i a ells no, i nosaltres els deim que esperin un momentet a fora, si no els importa, i que parlarem amb ell tranquil·lament i, en fi, hem de fer a vegades "virgueries". Aquest darrer que els cont quasi el vàrem haver de vestir de policia, amb la gorra, la porra, la placa penjada -estava tot content- perquè se'ns obrís, perquè estava..., a més havia estat abans en el forense, en el jutjat, havia estat en el pediatre i venia un poc cansat, el nin, i vàrem estar així amb ell i vàrem veure que no trèiem molt i el vàrem citar per l'endemà, però vaja, hem de tenir tacte, tenim -això ja a nivell un poc de curiositat- el nostre calaix de joguines de quan algú del Grup va a un McDonalds o això, i tenim per allà per donar-les i els les regalam perquè ells es puguin anar obrint un poquet perquè si no, clar, un nin de quatre o cinc anys haver d'anar a contar a un senyor o a una senyora, si és una nina, que l'han tocat o tal, idò és complicat. Si amb les dones per maltractaments és difícil

a vegades que et contin les coses, idò amb un infant encara ho és més, però vaja, ho aconseguim i la cosa va bé.

El tema de cases d'acollida. En preguntava vostè la nostra opinió, si n'hi hauria d'haver més. Jo la veritat és que a nivell d'estadístiques de la gent que hi ha allà no li ho puc dir, perquè són dades que no tenim. Nosaltres feim acompanyaments, normalment, que parlem amb na Feli, la directora, i ens demanen quin cas és perquè a vegades hi ha gent que ja han estat allà i no han deixat bon record, i miren a veure com està l'assumpte; explicam el cas i normalment sempre les agafen, i si no paguen una pensió, paguen tal... Jo no ho sé, això no sé si ha passat per aquí, dels centres d'acollida; jo amb això no li puc dir si en farien falta més, o en farien falta menys, o si haurien de ser de..., perquè és una cosa amb què no tenim contacte així directament més que d'acompanyar o d'anar a cercar qualque dona.

Qüestió de pressupost, zero, zero; és a dir, nosaltres depenem de la Policia i el pressupost, les despeses que dugui *la Jefatura*, no existeix un pressupost especial per a nosaltres. Si a vegades hem de comprar alguna cosa, sobretot pels ninets o coses d'aquestes, que a vegades els duim qualque peluix a Natzaret o coses d'aquestes, ho posam nosaltres i ja està.

I les dades aquestes que els he facilitat, no, no hi ha cap problema, és a dir, els puc fer o si volen fer una fotocòpia...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. De totes maneres les dades que ha donat queden a l'acta de la sessió i en el *Diari de Sessions* quedaran reflectides correctament, esperam que sigui així.

Moltes gràcies, si té res més a dir... En aquest cas donaríem la paraula a la Sra. Francina Armengol, portaveu del Grup Socialista.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. En nom del Grup Parlamentari Socialista vull donar les gràcies al Sr. Novel per la seva presència avui aquí i per l'explicació jo crec que molt detinguda de tota aquesta problemàtica o de la visió que es pot tenir des de la Policia Nacional.

En aquest parlament, com vostè sap, intentam amb aquesta ponència poder estudiar o bé un pla de violència domèstica o bé poder donar, en certa manera, consells o un cert suport al Govern en les actituds que hagi de poder dur el Govern de les Illes Balears, al Parlament en allò que hagi de legislar, i evidentment també en poder parlar a nivell estatal de quines reformes legislatives es poguessin fer en tot aquest tema de la violència domèstica. Per tant a nosaltres ens agradaria saber si des de la seva opinió, des dels seus coneixements, creuen que a nivell de lleis està ben emparat el tema de la violència domèstica o no. Nosaltres aquí varem aprovar una iniciativa per demanar una llei integral contra la violència domèstica; si vostè en té opinió, si li pareix que seria més correcte poder desenvolupar una llei a nivell estatal que inclogués tot el gran marge que afecta el tema de la violència domèstica, des de la

prevenció fins a les mesures penals i civils que després s'hagin d'emprendre, com les mesures de reinserció del maltractadori, bé, de tractament de les víctimes.

Quant a la feina que ens explicava atentament de la policia, nosaltres entenem que violència domèstica és una actitud, un comportament d'un sector de la població, concretament del sexe masculí envers el sexe femení i, per tant, per violència domèstica entenem tot allò que és una agressió a una dona pel simple fet de ser dona. Amb això el que vostè anomenava a les dades o el nombre de delictes que s'han donat a la comunitat autònoma i ho deia de forma que creia que no eren molts en comparació amb la resta de l'Estat espanyol, pel que hem pogut entendre, però sí que potser hi havia tipus d'amenaça, tipus d'assetjament sexual, tot això que jo consider evidentment també com a part de la violència domèstica perquè es dóna a les dones precisament pel fet de ser dones; és tot un comportament d'una part -com deia- de la població que des del nostre punt de vista evidentment en tema educatiu i en tema preventiu també és necessari fer molta formació de la població, sobretot de la gent jove, que creixi potser amb uns altres valors i amb uns altres rols dins la població. Per tant, també si vostè té opinió de si pel que fa a educació anam millorant en aquest tema, com vostè treia el tema dels menors i deia que és preocupant la violència en els menors, si vostè té coneixement de si s'està educant de forma no sexista els nins i les nines d'aquesta comunitat autònoma.

I quant al perfil un poc del maltractador si tenen estadísticament si el maltractador sol ser..., perquè hi sol haver moltes vegades denúncies en diferents casos, per tant reincident, amb la mateixa víctima, i quin seguiment es fa si hi ha hagut una primera denúncia d'una dona que ha tengut algun assetjament sexual, sies fa un seguiment d'aquell maltractador per intentar evitar, evidentment, un segon maltractament. I si aquest maltractador..., vostè ha comentat, m'ha paregut, que el perfil del maltractador no té cap situació econòmica ni situació professional diferent, sinó que es dóna a tots els estrats de la població. També evidentment això dificulta el fet que la policia pugui fer un seguiment, i m'agradaria saber la seva opinió sobre si creu que estaria bé fer programes de reinserció per als maltractadors, programes de rehabilitació. No sé qui va venir aquí en aquesta ponència i ens va explicar que hi havia uns programes molt avançats a segons quins llocs que creia que eren útils, si vostè coneix aquest tema.

I després també m'ha semblat que comentava el fet que hi hagués gent nouvinguda en aquestes illes, de diferents cultures, que els feia més difícil la seva tasca en aquesta problemàtica de la violència domèstica, a veure si la Policia Nacional s'ha encarregat de tenir gent especialitzada, sobretot en temes idiomàtics i culturals d'altres llocs, que jo crec que evidentment una dona que té problemes de violència domèstica pateix greument, però encara si està lluny del seu país i és una cultura diferent i té dificultats idiomàtiques, encara segurament pateix més. Per tant, si la policia té gent especialitzada per al tractament, per poder tractar millor les víctimes que siguin gent que a vegades no està molt relacionada i que per la diferent cultura veim que moltes vegades les dones que vénen aquí queden molt dins ca seva i estan molt relegades a un segon pla;

per tant, també és més difícil saber si pateixen o no maltractament; a veure si tenen aquest personal.

També vull demanar-li -vostè ha comentat que la policia no disposa de servei psicològic en el mateix moment de l'atenció a la víctima- si no creu que seria bo que la policia tengués un psicòleg 24 hores perquè quan hi hagi una persona que pateix aquesta problemàtica pugui ser atesa amb la seguretat que..., problemes psicològics n'hi ha en totes les dones que pateixen maltractaments i, per tant, tal vegada és millor que el primer contacte amb una institució sigui precisament una persona especialitzada que pugui donar sortida a aquesta dona maltractada.

Quant a allò de les cases d'acollida, que vostè deia que no sabia si era més necessari o no, jo veig que parlava molt del tema del Palma ciutat; no sé si és a la resta de part forana, que és el que queda en aquest moment, l'Institut de la Dona vol posar un centre d'acollida a la part forana. Nosaltres creim que deu ser necessari perquè a vegades és un poc trist que s'hagin de dur les víctimes a una pensió o a un hostal, que és el que solen fer amb les víctimes de molts de pobles de Mallorca que no en tenen i també a Menorca i a Eivissa, i és si la policia té accés directe -vostè deia que sí- a les cases d'acollida de Palma, però jo sé que moltes vegades a molts de pobles supòs que la Policia Local és la que s'encarrega de dur les víctimes d'un lloc a l'altre i a vegades és difícil que trobin plaça, sobretot amb els temes de menors.

I per acabar només un comentari que ha fet vostè que amb la llei nova que ha aprovat el Govern de l'Estat, la Llei de responsabilitat del menor, la Llei 5/2000, que evidentment com que han canviat les edats ara hi ha més..., tots els menors que eren a les presons han de passar als centres de menors de la comunitat autònoma, si vostès, quan tenen un cas de maltractament d'una dona i els seus fills m'imagin que tots van al centre d'acollida, però hi pot haver casos en què els maltractaments són a menors tot sols i tenen accés directe, supòs, als centres d'aquí de menors, de la comunitat autònoma; a veure quin tractament també reben els menors en primera instància i si hi ha qualque problema de places.

Per acabar ens agradaria que ens poguéss fer una valoració de tot allò que des d'aquí, de les Illes Balears o bé des de l'Estat espanyol, es pogués legislar en tota la problemàtica de violència domèstica, o bé les mesures pressupostàries que s'haguessin d'emprendre des del Govern d'aquí per tal d'intentar pal·liar com a mínim aquesta problemàtica que encara vivim en el segle XXI, i agrair-li una altra vegada la seva assistència avui aquí.

Gràcies.

EL SR. INSPECTOR CAP DEL SERVEI D'ATENCIÓ A LA FAMÍLIA (Luís Novel):

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Té la paraula el Sr. Lluís Novel.

EL SR. INSPECTOR CAP DEL SERVEI D'ATENCIÓ A LA FAMÍLIA (Luís Novel):

Gràcies. Bé, em pareix que no m'he deixat res del que...

Quant a allò que em comentava de reforma legislativa, bé, lògicament sempre que a un policia li demanen si canviaria qualque llei, idò més d'una, el que passa és que no és a les nostres mans. En aquest tema dels maltractaments una cosa que ja he comentat abans, no sé si es farà o no, era això que el maltractador sigui el que surti de la casa. El que passa és que el gran problema que hi ha amb la delinqüència domèstica, amb la violència domèstica i els maltractaments, és que normalment la dona depèn de l'home; aleshores això ja ho recull l'article que parla de les faltes, que es tindrà en compte el..., perquè clar, si posen una multa a l'home i l'home és qui ha de mantenir la família, i amb aquesta multa li foten la meitat del sou, encara la reparació és pitjor. Aleshores clar, el gran problema de tot aquest tema és que, o s'hauria de legislar que els poders públics o qualcú ha de donar una paga o alguna cosa perquè, clar, el problema que tenen les dones, que aquesta jo crec que és la causa principal perquè no denunciïn, és que es troben desvalgudes, que si estan a ca seva cuidant els fills i l'únic que aporta doblers a la família és l'home i l'home se'n va o el treuen a fora o el tanquen a la presó i deixa de fer feina, aquest problema és greu. Aquest és un tema que no està contemplat, no sé com se soluciona, malament; ara de moment no hi ha res per a això, perquè clar, tancar el maltractador a la presó, si deixa de fer feina ja no aporta ingressos a la família, aleshores la família encara queda pitjor quasi que com estava abans; és una cosa que es podria reformar.

Sé que també volien o estava en projecte allò de modificar el Codi Civil o de llevar la pàtria potestat al que sigui maltractador, que aquest també és un altre tema que nosaltres tocam molt i que és allò de les denúncies per incompliment del règim de visites, que això també és una cosa que jo, que ja fa vint anys que som a la policia -i perdoni que comentí això que no hi entrava directament- però és un tema que, vaja, jo veure gent que ve vuit, nou, deu, vint, que ja te treuen l'ordre del jutge que dissabtes alterns li toca i tal, que la treuen ja doblegada, quasi el paper groc, i que la dona o l'home no volen deixar el nin i que no es prenguin mesures definitives, i a nosaltres a vegades ens donen oficis perquè acompanyem el pare o la mare per donar-li suport perquè li entreguin el fill, però és que si el pare o la mare no vol entregar el fill jo no tenc un suport legal per poder detenir aquest senyor perquè parlam de Civil. Aleshores jo aquesta sí que és una cosa que no sé, en el pas de tants d'anys, que ningú hagi legislat o hagi decidit; així com quan el jutge de penal dóna una ordre d'allunyament i crida la senyora per dir que aquest senyor ha estat aquí o

nosaltres anam allà i l'agafam automàticament calabós, a disposició judicial i moltes vegades presó, en aquest tema de les entregues de nins i tot això..., i ens toca viure cada quadre que..., d'entregues dins el Grup, o que has de ser allà i plorades, i "*mire usted como no quiere irse con el padre*"..., clar, li estan menjant el *coco* tota la setmana i l'altre allà amb les joguines..., en fi, un desastre, i això veus que passen anys i que l'advocat va però que el jutge no el vol rebre, i no sé, és un tema que més que res per als nins o les nines que són de curta edat i n'hi ha alguns que ja es queden, comdeim nosaltres, *con la copla* del que està passant i és bastant greu, però bé, no troben solució o no hi ha solució, de moment.

El tema de les reformes legislatives, ja li ho dic, és un tema que no saps..., perquè clar, hi ha una cosa que a vegades no se'n parla i que dius, bé, un matrimoni que es duia bé i que de sobte l'home li hagi fet això a la dona, ¿què ha motivat que l'home en aquell moment, una persona que era normal i que parles amb els veïnats -això ho veim molt per la televisió quan hi ha hagut una mort o això que entrevisten els veïnats- i diuen: "*pero si eran una pareja que se llevaban la mar de bien y muy cariñosos*", i tot això, no saps si hi ha un rerafons que igual ha estat ell una víctima de maltractaments psicològics per part d'ella, per l'actitud o no sé què, i ha anat aguantant, aguantant fins que ha explotat i per a l'home, com que som molt bèsties, la solució era fer-ho així?

Aleshores són temes que parles amb els jutges a vegades i et diuen que si arriba un "*chorizo*" que ha entrat a robar a un bar no hi ha problema; el problema està en què, clar, ella conta a la denúncia *que si le ha dicho, que si le ha hecho*, que si tal; criden l'altra part, li prenen declaració i tot el que t'han contat si abans era blanc ara és negre. Com que és una cosa que passa normalment, llevat de quan hi ha un part de lesions, que en això no hi ha volta de full, si hi ha una lesió és que hi ha hagut una agressió, tota la resta és una cosa que ha passat dins un domicili que només saben ells dos; aleshores és decidir, que per això moltes vegades els jutges idò, lògicament, nosaltres igual els posam a disposició com a detinguts però automàticament és passar al jutjat i queden en llibertat, vaja, el 99%, pendents de judici perquè és això, que...

No és, ja dic, jo estat a atraments, he estat a estupefaents, he estat a robatoris i amb això no tens cap dubte, és a dir, si tu agafes el senyor amb les coses que falten d'aquella casa i hi ha les empremses o això no... En això estam parlant moltes vegades, quan no hi ha fets o no hi ha ningú que ho hagi vist, que tu ho vegis al carrer que l'està atupant, vaja, aleshores ja està clar, però quan vénen dient que ha estat dins ca seva i no tens testimonis, no tens res, i un conta una versió, l'altre t'ho conta completament diferent, però "*por Dios, ¿pero qué me dice usted? Pero si yo con esta mujer ya no se que hacer y tal*" i davant el jutge diuen el mateix, a qui creus? Saps que és de problemàtic, jo comprenc quan diuen legislació del maltractat, però clar quan hi ha un cas clar no hi ha cap problema, jo som el primer que quan veig una cosa d'aquestes, a vegades t'has d'aguantar, però és que la gran majoria dels casos que ens entren, que és el que te comentava abans, per això deia que aquí a Palma havia delictes de lesions, normalment són faltes i clar que feim? El ficam a la presó, amb els problemes que he

comentat abans, jo he tengut el cas per exemple d'una senyora que tant de bo tothom fos així, li dèiem, *¿quiere que acompañemos a casa? No me voy al Corte Inglés y me lo compro todo nuevo*, jo li deia, idò molt bé, perfecte, però això no és el normal, el normal és que l'hem d'acompanyar, treure la roba i ara tenc dos fills i com els donaré de menjar i tot això.

Clar, els jutges també es troben en aquests casos, que no tot es tan clar, o sigui el 80% de totes les tramitacions, l'any passat de tema SAM hi havia 440 denúncies, em sembla, la gran majoria són amenaces i clar quan tu veus damunt el paper i en el jutjat, que sempre és molt diferent la intervenció en el carrer a la intervenció tranquil·lament a una taula, quan tu l'agafes i li diu bé, què ha passat? T'ha insultat, t'ha cridat, no té lesions, tal vegada hi ha hagut una situació que han estat pegant crits mitja hora dins la casa i els veïns i dius "*joder aquí ha habido troya*" i entres i a vegades diuen "*fuera, ya lo arreglo yo*" i a l'hora de posar-ho a un paper, no queda reflectit que sigui greu i el problema és això i dius bé que li feim en aquest senyor? Quan hi ha fractura nasal o fractura de costelles, un cas que vàrem tenir fa poc o coses d'aquestes, per molt que sigui ella que ha estat, el que no pot fer mai és tupar la dona i rompre-li les costelles, això està claríssim. Ara la gran majoria de denúncies que són temes així, són temes que queden, crec que la majoria s'arxiven o passen a judici de faltes, perquè nosaltres molts d'assumptes que a vegades enviat, fins i tot, detingut al senyor a disposició, quan ens oficia el jutjat per fer alguna gestió més ja ens posa un judici de faltes, o sigui que s'ha passat a judici de faltes i això passa a ser un tema molt clar, fins que escoltam l'altra versió i ja no ho és tant.

I dius què més podem aplicar de la legislació perquè això vagi bé? No ho sé, jo com a policia hi ha coses que canviaria, però ho deixaria per als legisladors, que per això estan. Bé per no fer-ho més llarg, el tema d'educació que em comentaves, el tema de l'educació dels menors. El tema de l'educació de menors, jo la veritat ara tenc 46 anys i no sé si estic ja antiquat, però jo crec que el problema que té la joventut avui dia és que fan el que volen i tenen més del que volen i jo no sé si això té relació amb el tema de la violència, sigui una manera d'aquests nins de rebel·lar-se i sortir de la normalitat és demostrar que són capaços de fer altres coses, perquè ja dic jo anava a La Salle i les coses que veus que fan, en aquell temps, aquell llibret que teníem de bones conductes i bons modals, ara fa poc estava a Madrid i em va fer gràcia d'aixecar-me del metro perquè una senyora es segués i la gent em mirava com dient i ara aquest "tio" de què va, que ens vol fer aquí una demostració d'alguna cosa, és a dir, allò que abans era normal, tot això no s'ensenya avui dia, jo per desgràcia no sé si els professors o el projecte d'educació dels nins, és que no existeix això d'aixecar-se quan entra el professor, són petites ximpleries però que fan una formació a totes aquestes persones quan tenen aquestes edats i tot això no és igual i és un tema, l'educació dels menors és una cosa molt així.

El que està clar és que darrerament es detecta molta violència i no se sap el motiu, l'altra vaig escoltar unes converses a través de la ràdio i era això que el que diuen fa molts d'anys, que sil'agressivitat de la televisió, jo crec que hi nins que no han vist la televisió i són dolents o més que els qui

l'han vista, no sé si és a nivells d'escoles, a nivells de pares, si els pares són tot el dia fent feina i els nins estan moltes hores tot sols, és un tema que és molt complicat, no ho sé l'educació dels nins que és el que podríem fer. L'aspecte del seguiment de la persona que maltracta, això per desgràcia, això del seguiment, crec que el projecte posava que hi hauria una persona encarregada de controlar la persona que maltracta, això clar hem de tenir en compte que nosaltres som un total de 9 persones en el grup, jo ara en tenc 3 de baixa, una per maternitat, un l'han operat i un altre fa un curs, no som suficients, hem de tenir en compte que maltractaments, menors, oficis que ens arriben, acompanyament de menors de's Pinaret als jutjats, tot el dia estam en per amunt i per avall i seria ideal poder tenir molta gent, però és difícil i he vist que el projecte que volen fer en el segon pla de delictes contra la violència domèstica, es plantejava la figura d'una persona, l'agent no sé que, si ha de ser policia no sé d'on el trauran i si és un particular no sé com ho faran, ara que si ha d'estar 24 hores amb la persona, és una cosa molt difícil.

La rehabilitació, jo tenc entès que a Barcelona hi ha un centre de rehabilitació, jo m'imagino que una persona ha tornat violenta per certes qüestions puntuals que hagin sortit dins el matrimoni, tal vegada es pugui rehabilitar, ara com deim nosaltres "el broncas" neix i morirà "broncas" o sigui una persona d'aquestes és molt difícil de rehabilitar, perquè no sigui que maltracta a la gent, parlam amb els companys de feina i és el típic que es baralla amb tothom, arriba al bar i li posen la cervesa davant la tira al cap de l'altre, o sigui hi ha gent d'aquesta que li dius a la senyora, "si ya lo conocía así, no se como se casó con el señora", aquesta gent és molt difícil de rehabilitar. El temes dels estrangers que viuen a Mallorca, tenim molts de nigerians, senegalesos, gent d'aquesta, perquè a més es fiquen 40 dins un pis i lògicament la convivència deu ser fotuda, aquesta gent de vegades quan parlam amb ells i fer-los entendre a aquesta gent que les dones tenen el seu drets i tot això, jo m'imagino que una persona d'aquestes de 20 a 30 anys que tenen una mentalitat del seu país, han de fer molta rehabilitació per fer-los arribar a entendre, perquè no ho entenen, els parles i et miren així dient, què dius? També molts de sud-americans i països de l'Est d'Europa, aquesta gent però més relacionada en temes de prostitució, com també les nigerianes, però és gent que quan els parles, et miren dient, què dius? Elles quasi ho tenen assumit, l'única vegada que protesten és quan les peguen, que això no agrada a ningú, però que hagi de fer feina i donar-li a l'altre, que cerquin una professió, s'integrin i costa molt, generalment, sempre hi ha casos puntuals que sí.

Policia especialitzada, normalment hi ha el grup operatiu d'estrangers, que són els que en principi, quan nosaltres tenim un detingut per exemple per maltractament, a part de nosaltres tramitar, els tramiten tot el tema d'estrangeria, ells parlen idiomes i després tenim intèrprets els mesos d'estiu, només el mes d'estiu, no hi ha pressupost per tenir-los tot l'any. De vegades hem passat als jutjats i allà sí que tenen intèrprets, nosaltres només ho hem aconseguit per als mesos d'estiu. El psicòleg de les 24 hores a la policia, seria perfecte però serà molt difícil per la qüestió dels medis, n'hi ha molts pocs, també perquè no hi ha un volum de treball per estar les 24 hores i que

sigui gent que arriba tensa o la vegis molt, (...) n'hi ha poques, no sé si ho duen per dins molt dissimulat i quan es veu que estan en un estat de crisi nerviosa la duim a Son Dureta, o crides al 112 i ve un psicòleg a prefectura. Ara seria perfecte com a Madrid i Barcelona que hi ha un gabinet de prefectura, però aquí no en tenim.

Després, les cases d'acollida que em comentava, de la relació? És que no me'n record. L'altre dia juntament amb Francisca Más, del Centre de la Dona, vàrem comentar que volien inaugurar una llar, el que passa que a mi tot això m'agafa *in albis* perquè la Guàrdia Civil o Policia Local, totes les denúncies que tenen als pobles, de tot això no en tenc coneixement, no li puc dir com està, supòs que si el creen és perquè els farà falta. Després que feim amb el menor si la mare rebia maltractaments, bé nosaltres en el grup, que abans no ho he comentat, normalment i per desgràcia quan hi ha maltractaments a la família no només rep la dona, també reben els nins. Normalment nosaltres tractam de comprovar com estan els fills i com està el tema i si veim que la situació no és del tot normal, perquè algunes vegades hi ha maltractaments que quan investigues, vas a la casa i veus la situació, quasi fa ganes d'agafar-los a tots dos, el que feim és comunicar-ho immediatament al Servei de Menors, perquè facin el corresponent informe i normalment quan hi ha diligències allà on apareixen menors implicats, sempre ho comunicam al Servei de Menors.

Al final, què es podria legislar sobre els maltractaments? Això més o menys era el que comentava al principi. Jo no sé, els maltractaments és un tema que ho hem parlat a Madrid a algunes reunions i és un tema que des del punt de vista policial, clar nosaltres també ens hem d'adaptar que som policies, és a dir, nosaltres no som cap servei social i el que és a nivell de lleis amb la 150, la única cosa és que no esperassin que hi hagués tres denúncies i passa que també hi ha un avantatge per a la dona, perquè poden ser faltes, no cal que siguin delictes, tres amenaces lleus ja es procedeix a la detenció per delictes de maltractaments habituals, després el 99% arriben als jutjats i queden lliures de càrrecs i ja sortirà a judici i això és el problema que després tornen a fer el mateix i hem de tornar una altra vegada.

No sé si em deix alguna cosa més que hem demanava.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Si volen tornar intervenir, en aquest cas donarem la paraula al portaveu del Grup Popular, la Sra. Francesca Bennàssar.

LA SRA. BENNÀSSAR I TOUS:

Moltes gràcies, Sr. President. Jo també en nom del Grup Parlamentari Popular vull agrair la presència del Sr. Novel aquí, perquè tal vegada insistim amb moltes preguntes, però això és part de la feina que estam fent en aquesta ponència i hem d'aprofitar els dies que vostès vénen i fer totes les preguntes que puguem per poder aclarir el màxim de coses i mirar de contribuir per poder fer aquest pla contra la violència

domèstica, ja li han fetes moltes preguntes, jo he anat esborrant tot el que tenia preparat i me'n queden encara un parell.

Ahir sortia als diaris un comentari del Defensor del Poble, el Sr. Múgica, que deia que de 13.000 denúncies l'any 1994, s'ha passat a més de 30.000 l'any 2000, jo li deman si vostè creu que aquest primer pla contra la violència, que jo crec que fent una valoració, el que pareix que tothom està d'acord no és que hi ha més violència, sinó que les dones coneixen més els seus drets i denuncien més, aquesta seria la meua primera pregunta.

La segona seria si vostè ja coneix el segon pla contra la violència, perquè en aquest moment és en pla de consulta i si creu que vostès com a cos de seguretat poden aportar alguna proposta de la seva experiència d'aquests anys, per haver contribuït a lluitar contra la violència, perquè el segon pla parla molt de prevenció i bé sabem, vostè ho ha dit i els altres participants també, que és difícil prevenir, però ho hem d'intentar, prevenir en medicina diuen que és fer que al malalt no arribi a tenir la malaltia, o sigui prevenir és millor quasi que curar i referit a violència hem de pensar que hem d'intentar fer el mateix i una part important dels objectius del segon pla són les mesures preventives, vostè creu que el tractament que donen els mitjans de comunicació són correctes, o haurien de canviar, s'haurien de millorar? Vostès tenen comunicació amb els mitjans quan hi ha casos greus i quin contacte tenen? Creu que els mitjans estan preparats per donar la informació correctament?

Després aquí varem tenir la presència del Degà dels Jutges, el Sr. Barceló i ell va dir que estava satisfet de l'evolució de com les mesures jurídiques canviaven, jo li deman a vostè, vostè està satisfet, com a membre del cos de seguretat amb la formació que vostès reben o el seu personal rep? Haurien de rebre més, està actualitzada? Tenen contactes amb la policia de l'estranger per poder intercanviar sistemes d'atenció a les víctimes? Saber si han participat en algun programa europeu de prevenció contra la violència, perquè hi ha el programa d'AFNE, després també hi ha un programa que s'anomenava STOP, que també era per als cossos de seguretat i jurídics i també li demanaria, no hem tengut quasi temps de parlar, perquè hi ha un tipus de violència que aquí a Mallorca és important i és el tema de prostitució i tràfic de persones, que també no és "violència domèstica", però és una violència incipient i augmenta molt i preocupa als ciutadans i també és molt difícil de detectar com arriba i després l'atenció que s'ha de donar a aquestes persones.

Una altra pregunta que tenia per fer-li i és en el recent creat Institut de la Dona, aquí a Balears, uns dels compromisos que va assumir l'Institut era un protocol d'acció contra la violència i li volia demanar si ja han començat a fer-hi feina o si ha tengut contactes amb l'Institut de la Dona, per tal de caminar cap a l'elaboració d'aquest protocol. Després també vostès tenen moltes dades per contribuir a les estadístiques, li volia demanar si aquestes dades vostès les poden canalitzar, si tenen un bon vehicle per fer-ho, el que vostès aclareixen dels casos que duen, ho poden canalitzar cap a una investigació més..., perquè el Defensor del Poble es queixava de no tenir dades molt exactes, clar jo crec que elaborar una estadística fiable cap al

futur, també pot ajudar a elaborar aquest programa contra la violència.

Després, una altra pregunta si moltes dones retiren les denúncies, és veritat això? I si ho constaten vostès en el seu dia a dia, si es retiren tantes denúncies. I una darrera pregunta seria, aquesta intervenció del psicòleg per a la víctima, existeix també per a l'agressor? O sigui, també jo crec que es podrien detectar moltes coses dels agressors si hi hagués una revisió psicològica per part de la coordinació quan s'agafa l'agressor.

I no li vull fer més preguntes, perquè crec que vostè ja ha donat moltes explicacions, però per desgràcia també hi ha una feminització de la pobresa, també hi ha una feminització de la violència, o sigui és veritat que hi ha algun cas d'alguna dona que és violenta amb l'home, però desgraciadament la gran majoria és el contrari, els casos de violència cap a la dona. I també animar-los, bé vostès s'han de reconvertir, eren com els "homes de Harrelson" abans i ara s'han de convertir en un cos de seguretat, però molt sensible a un problema social que preocupa molt a la societat i bé nosaltres des d'aquí li volem agrair que ho facin i animar-lo a continuar fent aquest esforç de sensibilitat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Bennàssar. Abans de passar la paraula al Sr. Lluís Novel, és la darrera intervenció, voldria acomiadar-me, un altre problema són els vols interinsulars que tenim a la nostra comunitat, voldria aprofitar per agrair, en nom de la presidència, la seva presència en aquesta comissió i donar-li ja la paraula per respondre aquestes preguntes.

EL SR. INSPECTOR CAP DEL SERVEI D'ATENCIÓ A LA FAMÍLIA (Luís Novel):

Moltes gràcies i que tenguí bon vol. Bé per no deixar-me res. Sobre el tema de les denúncies que lògicament han augmentat, des de l'any 98 i 99, segons les estadístiques, varen augmentar molt lògicament, jo som de l'opinió que no es tenen dades per poder-ho demostrar, però jo crec que és gràcies a la informació, els programes que s'han fet i la gent cada vegada s'atreveix més a denunciar, els maltractaments igualment existien abans, jo crec que sí, no ho podem demostrar, però jo crec que sí.

El que passa és que la gent té més suports, cada dia hi ha més grups o iniciatives per ajudar a les víctimes, ara recentment vaig participar a unes conferències en el Col·legi d'Advocats, perquè aquests han creat un torn d'ofici també per assessorar a les víctimes dels maltractaments i tot això fa que les dones lògicament entre el que surt a les campanyes de publicitat, televisió, programes i tot això s'animen més, algunes s'animen massa, per qualsevol cosa ja vénen a contar-ho, però bé lògicament això fa que floreixin més els delictes.

No conec aquest segon pla de violència, ho deuen tenir a Madrid, nosaltres lògicament als congressos poca feim, tot és

gent de Madrid, la única cosa que sé és a través de la premsa, les notícies que han sortit, els projectes i les iniciatives que hi ha a nivell de premsa, això del maltractador que sortia de la casa i tot això.

La premsa, bé nosaltres lògicament la policia té un gabinet de premsa, la seva missió és donar a conèixer el que fa la policia, perquè avui en dia per desgràcia si fas coses i la gent no ho sap, és com si no fessis res. Nosaltres donam un servei públic i la gent ha de saber el que fa la policia, el gabinet de premsa de la prefectura, a no ser que la víctima ens digui, però és molt difícil situar perquè d'allò que surt als diaris a allò que ha estat realitat, si ha estat a Palma ells posen que ha estat a l'altra punta, es posen les inicials i només donen el fet que s'ha produït una detenció o s'ha aclarit un assumpte i em sembla que també ha comentat si amb la premsa hi havia bones relacions, sí no hi ha problemes, el problema que lògicament tenim és quan ens interessa que una cosa no surti perquè encara estam investigant i ells els interessa que surti i a vegades el servei no va bé per això, el que surt a les pel·lícules la rivalitat policia i premsa jo crec que existirà tota la vida perquè hi ha persones que estan bojós per donar la notícia i tu perquè no surti i per poder acabar bé la feina.

La formació de la policia, n'hi hauria d'haver més. El problema que tenim, com supòs que tothom és que hi ha poc personal, totes les formacions es solen fer a Madrid i clar no pots estar atenent els funcionaris tot el dia desplaçats, però a nivell intern amb els butlletins que ens envien procuram estar el més possible a dia i tampoc no és que siguem uns fenòmens, però l'assumpte va bé, seria més positiu tenir més cursos i més personal per poder fer el moviment, perquè normalment tots els cursos acaben a Madrid. Si he participat a congressos internacionals, concretament ara estic a un, el d'Interpol que es fa al Palace, dels delictes dels menors i lògicament nosaltres no feim ponències ni res, ho fan els de Madrid, els serveis centrals de Madrid, que són els ponents. Tema del congrés que hi va haver a Calvià, aquest no hi vaig poder assistir perquè era fora, i varen anar companys del grup.

Tema de la prostitució dels estrangers. Això com hem comentat abans és un problema que el tenim i és aquí i és difícil de solucionar, perquè aquesta gent no té cap preparació, és una manera molt fàcil de guanyar doblers per a ells i això és el primer que fan, és a dir, aquesta gent ha vingut amb la "patera" per aconseguir doblers ràpids i agafen això. Jo el que no sé, a nivell policial, em sembla un pla de formació per a aquesta gent, perquè deixin la prostitució i això no existeix, no és competència nostra i no sé si a nivell del Govern o consells han muntat alguna cosa. És un greu problema que és a les Avingudes i ara ha passat a un altre lloc, passa aquí, passa a Canàries, a Madrid, és a nivell nacional, ho varen començar la gent dels països de l'Est, jo me'n record quan estava a atracaments vàrem tenir un parell d'assumptes de gent d'aquesta i clar parlaves amb elles i no venien enganades, estaven allà sense un duro, a Palma un xalet llogat a Magaluf, que sortint la terrassa veus la mar, això per a elles és la glòria, tot això, doblers i tal, es podien comprar coses i encantades de la vida i els proxenetes eren romanesos, els vàrem detenir i posar a disposició judicial, varen quedar en llibertat i cap a Romania, pendants de judici.

Em referesc a això de l'obligació, que vénen amb uns contractes, el que feien era, per poder aconseguir els permisos, venir com si fossin ballarines, grups de ball, però quan parlaves amb elles, totes tenien ben clar perquè venien i t'ho deien aquí guanyaven molts doblers, el que podien guanyar aquí durant un mes, allà no ho guanyaven durant un any. I jo m'imagino que aquesta gent de color que ha arriba els passa el mateix, el que puguin guanyar fent això al carrer els suposa uns sous que allà ni un ministre i clar li dius en aquesta dona, no ara has de fer un curset de formació i cobraràs 60.000 pessetes al principi dirà...

Això és com el que ens passava amb els atracadors, "hombre, dedícate a otra cosa, hombre si yo entro allí y digo tal y me llevo 200.000 pesetas", això és el problema, els has de fer canviar el xip i fer veure que per aquest camí no van enlloc, però clar la gent està pendants dels doblers que és el que mou el món diuen. Després això del protocol de la violència de l'Institut de la Dona, encara no hem començat a fer-ho, jo no tenc cap comunicació, ara fa poc vaig parlar amb la Sra. Francisca Más, a les conferències del Col·legi d'Advocats i no em va comentar res.

Les estadístiques, no he entès bé la pregunta, m'ha dit si nosaltres les podíem fer una mica més ampliades?

LA SRA. BENNÀSSAR I TOUS:

Les dades que vostès tenen les canalitzen cap a un fons d'informació comuna o sigui...

EL SR. INSPECTOR CAP DEL SERVEI D'ATENCIÓ A LA FAMÍLIA (Luís Novel):

Això nosaltres, cada vegada que es fa una denúncia és grava un programa que hi ha estadístic i això està centralitzat en el Banc de Dades de l'Escorial, jo supòs que quan surten aquestes notícies a la premsa la informació facilitada pel Ministeri d'Interior és Madrid, el que passa que el problema que tenim nosaltres en el grup, un dia estic parlant de maltractaments i l'altre estic parlant de menors i clar la gent vol les coses detallades, és a dir, nosaltres aquí posa lesions, amenaces, no diu si les amenaces han estat, per exemple en tema de menors, dins una llar i clar em criden d'un programa que volen saber la violència que hi ha a una llar de menors, has de mirar les estadístiques aquestes, has d'estar molt de temps emplenant dades perquè ara tot són estadístiques i papers i coses d'aquestes i si haguéssim de limitar més el camp, seria molt més genèric.

Després allò de retirar les denúncies, això sí i és allò que comentava abans, això sempre, sempre les deim a les dones que no retirin les denúncies. Una persona que normalment ha fet això, ho seguirà fent, però ja els ho pot dir, elles retiren la denuncia, per tot allò que hem parlat, el qui aporta els doblers a la família és l'home, perquè les volen donar una segona oportunitat.

El tema del psicòleg per a l'agressor, nosaltres l'autor del delicte, el qui el mira és el forense en els jutjats, quan passa el

detingut als jutjats el miren i bé pareix que no tenc res més apuntat.

M'he deixat alguna cosa?

(El Sr. Vicepresident substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Bé no hi ha més intervencions. Agraïm al Sr. Novel la seva presència en aquesta compareixença a la Comissió de Drets Humans i sense haver-hi més assumptes a tractar s'aixeca la sessió.

Gràcies.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA